

blot Vanskeligheder og Ulemper for Embedsmændene og Funktionærerne ved at blive flyttede bort fra Kjøbenhavn, ogsaa Fangerne ville paa forskellig Vis lide derunder. Der nævnes saaledes det samme, som vi havde for i Fjor, om Fødslerne, der tales om forøgede Udgifter med Hensyn til de Fanger, som skulle indlægges paa et Sygehus for at føde, om Vanskeligheder forbundne med at faa hurtig Kørsel, naar vedkommende Patient paa Øjeblikket skal køres bort, eller der hurtigt skal hentes Fødselshjælp. Paa dette Omraade kan der dog vist ikke opstaa saa store Vanskeligheder eller fremkomme saa mange Ulemper, thi naar man efterser Beretningen fra Strafanstalten, viser det sig, som det ogsaa tidligere er blevet nævnt, at ikke blot det gennemsnitlige, men det regelmæssige Antal Fødsler paa Anstalten kun har været 5 om Aaret. Saa gøres der opmærksom paa, at de løsladte Fanger kunne risikere ligefrem at lide et pekuniært Tab, naar Anstalten flyttes, idet de kunne miste den Understøttelse, som de hidtil have faaet fra det kjøbenhavnske Fængselsselskab. Det nævnes, at dette Fængselsselskab hidtil har udbetalt et aarligt Beløb af 14—1,600 Kr. til løsladte Fanger fra Christianshavns Strafanstalt, foruden at det paa anden Vis har støttet dem. Det anføres nemlig, at det i Fængselsselskabets Love nævnes, at det støtter Fanger, som udgaa fra Fængsler i Kjøbenhavn, og der gøres derfor opmærksom paa, at Flytningen af Anstalten vil kunne bevirke, at Selskabet ikke længere kan understøtte Fangerne. Det hedder i Statskalenderen, at det nævnte Fængselsselskab har til Formaal at understøtte Fanger, udgaaede fra Arresthusene i Kjøbenhavn og Christianshavns Strafanstalt. Nu er der ganske vist en hel Del Doktrinarisme her i Landet, men det kan dog ikke tænkes, at man skulde møde en saa udviklet Doktrinarisme, at Fængselsselskabet vilde sige: De kvindelige Straffefanger, der løslades fra Statens Strafanstalt, kunne vi ikke mere tage os af, thi det hedder i vore Love, at det skal være Fanger, der ere løsladte fra Christianshavns Strafanstalt, og saaledes hedder Strafanstalten ikke mere. Jeg tror, at Fængselsselskabet meget hurtigt vilde kunne komme efter i sine Love at forandre Naynet paa Strafanstalten fra Christianshavn til, hvad den nu fremtidig vil komme til at hedde, og dermed vil den Vanskelighed være overvunden. Jeg er saa meget mere tilbøjelig til at tro, at man hurtigt vil komme over

den, som jeg ser, at Formanden for det kjøbenhavnske Fængselsselskab er Gehejmetatsraad Goos, Direktøren for Fængselsselskabet, og at Sekretæren for Fængselsselskabet er cand. juris Goos, Assistent ved Strafanstalten paa Christianshavn. Jeg betragter det som absolut givet, at en af disse to Herrer i Tide vil kunne blive opmærksom paa, at Strafanstalten bliver flyttet, og at der saaledes fra Bestyrelsens Side vil kunne drages Omsorg for, at det ene Ord i Lovene bliver forandret, saa at Selskabet som hidtil kan understøtte løsladte kvindelige Straffefanger. Jeg vil tilføje, at med Hensyn til de Bemærkninger, der hidtil har ledsaget Forslagene om en ny Strafanstalt, har jeg troet, at de i særlig Grad hidrørte fra Fængseldirektionen, men det kan jeg ikke tro om Bemærkningerne til Lovforslaget i Aar, netop af Hensyn til, hvad der her staar om de kvindelige Fangers fremtidige Forhold til Fængselsselskabet. Thi havde Fængseldirektionen set disse Bemærkninger, vilde aabenbart Direktøren, Gehejmetatsraad Goos, have sagt: Dette sidste kunne vi godt stryge, thi det skulle vi let komme over, deri er der ingen Ulempe ved at flytte Anstalten fra Kjøbenhavn. Jeg maa endvidere gøre opmærksom paa, at ganske den samme Ulempe vilde være fremkommen, hvis vi i Fjor havde fulgt Regeringens Forslag om at lægge Strafanstalten i Valby, thi saa vilde den have heddet Valby Strafanstalt, og det kjøbenhavnske Fængselsselskab havde været akkurat lige saa uheldig stillet.

Endnu skal jeg kun gøre et Par enkelte Bemærkninger overfor nogle Udtalelser i Anmærkningerne. Paa en ganske ejendommelig Maade er der i forskellige Udtalelser deri en Polemik dels mod den Betænkning, som i Fjor blev afgiven af det Udvalg, som behandlede Sagen, dels mod Udtalelser, der fremkom ved 2den Behandling. Jeg har overtudet mig om, at de Udtalelser, som der her sigtes til, ere fremsatte af mig, og jeg maa derfor berøre dem. Det er, som nævnt, lidt ejendommeligt at se en Polemik herimod i Bemærkningerne til det Lovforslag, som fremkommer i Aar. Det er næsten, som om der her fremsættes, hvad den daværende Justitsminister *kunde* have sagt ved 2den Behandling. Først udtales det, at Regeringen ikke kan være enig med Udvalget, naar det i Fjor har udtalt i Betænkningen, at hvad der tilsigtes er at opføre en Mønsteranstalt. Med Hensyn til dette Udtryk erklærer man, at det er urigtigt, og